

Høleer, om hvilke der blev sagt, at de kunde bide fra sig ligesom deres Far. Da Tyge var bleven Student vilde han ogsaa være Kandidat, og Faderen hjalp ham efter Evne en Række Aar. Søren's Sparepenge forslog dog knap til at holde ham Sulten fra Døren i den store, fremmede By. Tyge maatte selv se sig om efter Fortjeneste, og det sinkede ham slemt i Studierne. Men tilsidst tog han juridisk Embedseksamen med bedste Karakter.

Den Sommeraften, da Brevet med Eksamensresultatet var kommen fra København, sad Ane-Mette ude paa Bænken ved Husgavlen med en lang Bindehose mellem sine utrættelige Hænder. De gik paa hende som et Par Vinger.

Fra Bænken var der Udsyn over den aabne Mark til en indtørret Sø, bag hvilken Solen gik ned i rødlig Taage. Derude, hvor i fordums Dage en blank Vandflade havde genspejlet de omgivende Hedebanker og Solnedgangens Pragt, drev nu Flokke af broget Ungnød omkring paa det sandede Klæg. Viberne skreg ude over Mosen, og højt fra Luften svarede Kragerne dem, idet de drog tilskovs.

Efter Fyraften kom Søren ud og satte sig hos hende; han følte Trang til at snakke lidt om den store Begivenhed.

Det havde været en lykkelig og forunderlig rig Tid for dem de sidste Aar. Kort forinden var Datteren